

Verhalenbundel Pleinse Boys

*Uitgegeven ter gelegenheid van het 40 jarig bestaan.
Augustus 2010*

Inhoud

Blz.

Voorwoord	3
Kopie van notulen oprichting, ledenlijst en kasboek	4
Peter van de Pol - mijn verhaal	5
Wim Pijnenburg - mijn verhaal	6
Zomeravondcompetitie, het begin	7
Maurice Schrijnemakers - mijn verhaal	8
Wim Groenendaal - mijn verhaal	9
Zomeravondcompetitie, de finale	10
Chiel van de Linden - mijn verhaal	11-12
Pierre Immens - mijn verhaal	13
Langlaufen	14
Gerry de Keijzer - mijn verhaal	15
Interland, de uit-wedstrijd	16
Cor Pijnenburg - mijn verhaal	17
Interland, de thuis-wedstrijd	18
Faas Sengers - mijn verhaal	19
Martin Bolscher - mijn verhaal	20
De (kaart) Avonden	21
Piet van Dijk - mijn verhaal	22
Brief KNVB	23-24-25

Voorwoord.

Beste lezer, beste (ex) PB-er.

Het leek het bestuur van de Pleinse Boys een goed idee om het 40 jarig jubileum tevens aan te grijpen om de vele PB-herinneringen, mooie verhalen, feiten en persoonlijke ervaringen op papier (en digitaal natuurlijk) vast te leggen.

Dit boekje werd samengesteld door de welwillende medewerking van diverse leden en oud-leden van de Pleinse Boys. Hiervoor wil het bestuur hen hartelijk danken.

Ook is het schrijven van de KNVB toegevoegd. Graag wil het bestuur eenieder verzoeken discreet om te gaan met de inhoud van deze brief. Onder de titel "mijn verhaal" vertellen enkele leden en oud leden over hun persoonlijke ervaring en herinneringen, opgedaan bij de PB. Daarnaast worden een aantal activiteiten beschreven welke de PB gedurende hun 40 jarig bestaan hebben georganiseerd.

Natuurlijk is er nog veel meer gebeurd wat de moeite waard is om het "voor het nageslacht" vast te leggen. Wellicht komt er in de nabije toekomst nog een gelegenheid daartoe. Ook de actieve webmaster van de PB, Marcel van de Sluis, zal hier zeker gaarne aan mee werken.

Niemand had 40jaar geleden kunnen bedenken dat dit jubileum gevierd zou worden. Vele soortgelijke clubjes zijn inmiddels al weer lang verdwenen. Wellicht dat de grote diversiteit binnen de PB, de aanwezige bereidheid om op vrijwillige basis iets te doen, respect voor elkaar en de behoefte te sporten zonder al te veel verplichtingen, hebben bijgedragen tot 40jaar PB. Wanneer genoemde factoren van toepassing blijven dan gaan de Pleinse Boys voor GOUD.

Veel leesplezier.
Het Bestuur.

de oprichtingsvergadering, gehouden op 27 nov. 1970
 huize van Dhr. W. Groenendaal, Venstraat 4
 Michiels Gestel, werd met algemene goedkeuring
 r de aanwezige leden besloten om het inschrijfgeld
 lid te stellen op f10,- per pers.

ens werd besloten om een contributie te heffen,
 ke gesteld werd op f2,- per maand

voorzitter werd gekozen de heer J. v.d. Pol, die
 ens voorzitter werd van de keuzecommissie voor
 opstelling van het elftal.

gevoegd werden als bestuursleden: J.v.d. Spank
 /penningmeester en T. Groenendaal bestuurslid.

naam van de vereniging werd na enige discussie
einse Boys".

Heer W. Groenendaal stelde grond beschikbaar voor
 voetbalterrein. Het veld kreeg na enige tijd al
 toepasselijke naam "Hôwaard stadion".
de oprichting waren aanwezig:

d. Pol	J. v.d. Spank.
Groenendaal	
Kapitjins	
Schellekens	
Kuypers	
aymakers	
v. Heyst	
van Grinsven	
Pijnenburg	

Inschrijfgeld Per Persoon ✓ 10,-

1. J. van de Pol	10,-
2. W. Groenendaal	10,-
3. C. Schellekens	10,-
4. M. Kuypers	10,-
5. G. Kuypers	10,-
6. J.v.d. Spank	10,-
7. A. Groenendaal	10,-
8. C. Pijnenburg	10,-
9. H.v. Grinsven	10,-
10. M. Reymakers	10,-
11. J. Kaptegas	10,-
12. H.v. Heyst	5,-
13. Fr. v. Rooy	10,-
14. H. Berlo (sept 1971 wijfgeboort)	10,-
15. B. v. Breegel	10,-
16. A.v.d. Pol (sept 1972 wijfgeboort)	10,-
17. A.v. Oeght	10,-
18. J. v.d. Heijden	10,-
19. A.v. Grinsven	10,-
20. W. Pijnenburg (april 1971)	10,-
21. B. Schellekens (okt 1971)	10,-
22. Th. v. Klauvel (okt 1973)	10,-
23. G. v.d. Heijden (april 1973)	10,-
24. J. Berlo (april 1974) in plaats van	10,-

40 jaar pleinse boys.

Door Peter van de Pol.

Al 40 jaar ben ik betrokken bij de PB, als zoon van een van de oprichters ging ik als 11 jarige elke week mee. ze voetbalde tegen vvvvvv. Het harde schot ,of FC Gimde en meer van dat soort teams, meestal afgesloten met de derde helft bij Paul Kok.

Ook toen de PB in 1971 kampioen werden van de zomeravondcompetitie was ik er bij.

Rond die tijd moest er ook een voetbalveld komen, Wim Groenendaal (Groen) had nog een wei enzo gebeurde het. Op een zaterdag werden wat bomen gezaagd voor de goals,wit zand voor de lijnen en wat stront opruimen en ja hoor zondags kon er gevoetbald worden.

Ik was elke zaterdagmorgen de klos want dan moesten de netten erin en de hoekvlaggen gezet worden want elke zaterdag was het veld verhuurd.

Ook heb ik bij ons achter een paar keer zelf netten gemaakt van stro-touw, want geld dat was er niet.

Op mijn 16 mocht ik voor de eerste keer lid worden en dat was vooral voor het geval als ze er te kort kwamen. Maar ik was allang blij dat ik mee mocht doen want het was altijd gezellig Ook was er elk jaar een jaarfeest in het begin altijd vooraf gegaan met jong PB tegen oud PB. Hierna naar Wim Groen voor het feest, 's-morgens vroeg eerst nog trainen en nadien zogenaamd alles opruimen, maar het was meer even nog het vaatje bier opmaken.

Na een tijdje elders gewoond te hebben werd ik in 1987 opnieuw lid,dat was in de tijd dat er elke wedstrijd er te weinig spelers waren, daarom werd er besloten om alleen nog maar te trainen en zo af en toe een wedstrijd te spelen. Achteraf een goede zet want sindsdien is het aantal leden alleen maar toegenomen. maar niet alleen sportief is de PB een geweldige club. Ook jaarfeesten waren hoogte punten met Western, Arabisch , Beach en Rock en Roll als thema. Ook droppings, gezinsdagen, langlaufen en een interland tegen een team uit Duitsland waren altijd een succes.

Het 10,15,20,25,30,35 jarig bestaan werd groots gevierd.

De intrede van de G.B.C ofwel de grote boer competitie is een succes.

Iedere week kun je 3 punten verdienen met het afsluitend partijtje en ook de opkomst en doelpunten worden bijgehouden. Aan het eind van het jaar komt daar dan een winnaar uit.

Je ziet een echte PB-er kan niet zonder competitie. Zoals je leest is de PB een geweldige club zoals er niet veel zijn waar eenieder, jong en oud, op zijn eigen nivo kan meedoen.

En waar eenieder zijn steentje bijdraagt of hij 40 jaar of 1 week lid is, daarom ook voelt eenieder zich meteen thuis en zo hoort het ook.

Ik hoop dan ook nog lang sportief en gezellig te kunnen genieten van de PB

Langste lid,

Door Wim Pijnenburg.

Zoals bekend werden de Pleinse Boys officieel opgericht in november 1970 nadat men al een aantal gelegenheidswedstrijden had gespeeld. Een van de tegenstanders was destijds FC den Horzik. De uitslag zal ik hier niet vermelden want dat draagt niet bij aan een feestelijke jubileum gevoel.

Omdat ik bij FC den Horzik speelde en pas 15 jaar oud was, op het moment van oprichting, ben ik niet bij de eerste oprichters-vergadering geweest. Zogezegd ik was niet een van de "founding-fathers". Omdat de Pleinse Boys mijn talenten toch wel erkenden OF omdat het aantal leden nog steeds erg laag was, ben ik in maart 1971 toegetreden tot de Pleinse Boys. Voor deelname aan de eerste zomeravond-competitie was ik helaas ook nog te jong. Spelen mocht niet maar vlaggen wel. Dus dat was het eerste jaar mijn rol. De mogelijkheid bestaat dat ik op die plaats een grotere bijdrage heb geleverd aan het kampioenschap dan wanneer ik als speler had meegedaan. Wie zal het zeggen.

Jaren verstreken en de PB werd een volwassen club. Diverse jubilea werden gevierd. Het 10jarig bestaan, koperen-jubileum, 15jaar, 20jaar,

niet te vergeten het zilveren bestaan, 30jaar. Een van de vaste programma onderdelen was steeds dat de aanwezige oprichters, "the founding fathers" in het zonnetje gezet werden. In het begin vond ik het zeer terecht dat ik daar niet bij hoorde. Ik was per slot van rekening zo'n 4 maandjes later pas lid geworden van de PB. Maar na zo'n 30 jaar begon bij mij het gevoel op te komen dat daar toch over heen gestapt moest worden.

Enkele jaren geleden, bij het officiële afscheid van een aantal oprichters (Henk Raaymakers, Wim Groenendaal, Henk van Grinsven) werd door het bestuur de balans opgemaakt en wat bleek? Ondergetekende was na vertrek van bovengenoemde personen voortaan het langste (actief) lid van de PB. Na 38jaar was het zover.

Tijdens de feestelijke bijeenkomst werd stil gestaan bij diverse personen die afscheid namen of op een andere manier zeer verdienstelijk bezig geweest waren in het afgelopen jaar. Toen ik dacht dat we weer aan het bier konden, werd ik naar voren geroepen. Voorzitter Peter vd Pol vertelde de aanwezigen over de situatie en het feit dat Wim Pijnenburg voortaan het langste actieve PB-lid was. Blij met deze titel wilde ik weer terug gaan naar mijn plaats maar bestuurslid Peter de Lange overhandigde mij het bijbehorende cadeau. Een langwerpige doos met papier omwikkeld. Zijn felicitaties en de iets te brede glimlach maakte mij enigszins onrustig. Toen hij ook nog vroeg om in aanwezigheid van allen het geschenk uit te pakken nam mijn argwaan grotere vormen aan.

Als langste lid mocht ik mij voortaan de gelukkige eigenaar noemen van een enorme fallus, verpakt in een mooie geschenk doos en voor de gelegenheid in goud(kleur) uitgevoerd. Alle aanwezigen vonden dit schijnbaar een ludiek en passend geschenk. Ik heb ook geglimlacht.

Inmiddels heeft deze herinnering een mooi plaatsje gekregen (op de vliering) en heb ik mij voorgenomen dat ik de titel "Het Langste PB Lid" nog zeker 25 jaar wil dragen. Sorry voor de potentiële opvolgers. Ik heb er ook lang op moeten wachten.

de Zomeravond Competitie, het begin.

Door Wim Pijnenburg

Eind jaren zestig werden er in vele gemeenten zogenaamde Zomeravond-competities georganiseerd. Allerlei elftallen konden hier aan meedoen. Sport en/of buurtverenigingen, families, cafetaria's, cafe's. Het was een bont gebeuren waar steeds meer KNVB leden aan deelnamen. Voor de plaatselijke voetbalverenigingen was dit een doorn in het oog. Vaak begon de Zomeravondcompetitie al in april en namen zelfs spelers van de "1e" elftallen deel. Zo ook in Sint Michielsgestel.

De PB, opgericht in het late najaar van 1970, nam in 1971 voor de eerste keer deel aan de ZAC in 1971. In het begin nam niemand dit nieuwe clubje serieus. Een stelletje boeren die dachten dat ze ook konden voetballen. Maar al eens bleek dat je tegen de PB hooguit een 0-0 kon bereiken. De speelwijze was onorthodox. Indien nodig werd een nuttige kleine overtreding ingezet. Alleen als het hoog nodig was. Alle tegenstanders werden vooraf goed geanalyseerd en de tactiek werd er op aangepast. Om de knoerharde achterste man van FC Immens uit te schakelen werd zelfs een bonus uitgelooft van 10 kratten bier. (krat was toen 24 flesjes).

Naarmate de competitie vorderde kwam de PB hoger op de ranglijst. De PB wedstrijden werden voortaan door steeds meer toeschouwers gevolgd. Velen wilden met eigen ogen zien hoe dit nieuwe clubje van de Plein (wat zich ergens ver buiten de Gestelse dorpskern bevond) het deed. Elke keer was er wel spektakel.

Na iedere wedstrijd trok de harde kern zich terug in het clubhuis bij An en Paul Kok. Alles maar ook alles werd nog eens goed doorgeproken en alle leerpunten kwamen ter tafel. Alleen jammer dat niemand die de volgende dag nog kon reproduceren.

Weer aan het sporten.

Door Maurice Schrijnemakers

Na ruim 2 jaar bijna niet meer gesport te hebben, ben ik bij de Pleinse Boys terecht gekomen. De eerste training werd geleid door Wim Pijnenburg.Heavy.....!

Mij werd verteld: "je hebt nu het ergste meegemaakt!" Zonder de andere trainers Peter en Arno te willen uitdagen: Ik denk dat dit klopte. Alle trainingen, geleid door Peter, Arno, Wim en (invaller) Chiel zijn altijd zeer goed voorbereid. De groep is op een leuke manier gemotiveerd.

Hierdoor is de Pleinse boys een club waar je op een leuke manier kan sporten. De afwisseling van diverse balsporten (handbal, volleybal, korfbal en voetbal) is helemaal top! Pleinse Boys, gefeliciteerd met het 40 jarig bestaan!

40 jaar Pleinse Boys.

Door Wim Groenendaal

Het idee om een voetbalclub op te richten komt van 40 jaar terug tijdens de Gestelse kermis. Uiteraard onder het genot van een goed glas bier

Jan Pol ,Bert Kuipers ,Jo Spank, en ik en misschien nog een enkele besloten toen om een club op te richten.

We voetbalden toen al wedstrijden tegen andere teams met de Jong Boerenstand.

Jan Pol regelde toen al diverse jaren wedstrijden tegen allerlei teams.

Op 27 november was het zover, toen kwamen de oprichters Jan Pol, Wim Groen, Henk Raaymakers, Bert Kuipers, Henk v Grinsven, Harrie v Heyst, Jo Kapteins, Cees Schelekens, Jo Spank, Marines Kuipers, Cor Pijnenburg en Ton Groenendaal. Bij mij in de keuken bij elkaar.

Na wat gesteggel werd er beslist dat de naam van de voetbalclub de Pleinse Boys zou worden. Tevens werd een bestuur gekozen en dat waren Jan Pol, Jo Spank en Henk v Grinsven.

Na een aantal wedstrijden te hebben gespeeld vonden we dat een eigen veld wel handig zou zijn zodat we veel thuis en lekker dichtbij onze wedstrijden konden spelen.

Ik had nog wel een wei die we konden gebruiken en zo gebeurde het dat we op een zaterdag met een aantal leden naar de houw gingen om een veld te maken

Uit het bos van Markgraaf werden een aantal dennenbomen omgezaagd en daar werden de goals van gemaakt. Dat de goal in het midden lager was dan in de hoek door het doorbuigen maakte niet uit. Uit de omliggende dijk werd wit zand gehaald wat voor de lijnen gebruikt werd. Nog wat stront van het veld scheppen en het Houwaard stadion was gereed, de zondag erop kon er gevoetbald worden. Nog wat later moest er een kleedkamer/kantine gebouwd worden. Met oude lantaarnpalen en houten planken, welke we gekregen hadden van de firma Kapteins, werd er een mooie keet gemaakt.

In 1971 deden we voor het eerst mee met de zomeravond competitie.

Het was het gesprek van de dag in het dorp want wat gaan die boeren van de Plein toch

doen, ze weten niet eens wat buitenspel is. Na de eerste wedstrijd wisten ze wel beter want we wonnen meteen van de Meute, de kampioen van het jaar ervoor.

De Pleinse Boys wonnen we voor de eerste EN laatste keer de Zomeravond competitie.

Ook de jaar feesten waren altijd leuk.

De eerste jaren altijd bij mij in de schuur met de discotheek van Mari van de Heijden.

Later ook met de thema feesten was het altijd groot feest.

Ook de keren met Carnaval, met verkleed voetbal en daarna naar Paul Kok voor een borrel waren geweldig. Cafe Paul Kok was eigenlijk ons stamcafe. Na vele wedstrijden werd daar de derde helft gespeeld. Verder waren de vele droppings door de jaren heen altijd zeer gezellig.

Het 25 jarig bestaan van de Pleinse Boys was een van de hoogte punten met zaterdag een toernooi tegen oude clubs en op zondag een

groot feest met diverse optredens in een grote tent op het veld van de Pleinse Boys.

Maar de meeste voldoening kreeg ik uit het feit dat ik ruim 35 jaar actief ben geweest bij De Pleinse Boys. Elke zondagmorgen met vrienden voetballen, trimmen, hardlopen en na afloop lekker even nablijven. Al met al goed voor lichaam en geest.

En daarom Pleinse Boys van boerenclub naar elite club, maar bovenal een geweldige club.

Zomeravond Competitie de finale

Door Wim Pijnenburg

Alle wedstrijden van de Zomeravondcompetitie werden gespeeld op de velden van de Ruwenberg. Alleen de finale wedstrijd werd verplaatst naar het Instituut voor Doven. (IvD)

Voor de PB nog steeds een raadsel. Op de bewuste avond werd het al vroeg druk rondom het veld. Bij het beginsignaal stonden zo'n 400 toeschouwers langs de lijn. Van deze 400 personen waren er zeker wel 25 (vrouwen, vriendinnen, familie) supporter van de Pleinse Boys. Bijna iedereen wilde graag zien dat het jeugdige team van IvD de PB een goede afstraffing zouden geven.

Omdat de jongens van de IvD het fluitje van de scheids niet kunnen waarnemen was het regel om meteen stil te staan wanneer de scheids floot. Vanwege massatraagheid en vermoeide, verminderde reactiesnelheid wilden de IvD jongens toch nog wel eens flink doorhalen.

Langzaam maar zeker werd het een bikkelharte wedstrijd die na de reguliere tijd nog steeds de bekende brilstand liet zien. Het publiek werd stille en stiller. Het zou toch niet gebeuren dat..... Laat in de verlenging werd de zoveelste aanval van IvD afgeslagen. Een pass op rechtsbuiten Cor Pijnenburg. Aanname, rush richting IvD doel, schot op goal en 0 -1

Met een mentaliteit van "over mijn lijk en dan nog alleen als het dood is" werd de wedstrijd uitgespeeld. De scheids telde alle blessuretijd van het afgelopen seizoen bij elkaar maar het mocht IvD niet helpen. Het hoogste doel voor de PB was duidelijk en het eigen doel bleef maagd. De zegetocht van het Instituut voor Doven, via Zus van der Meijden naar café Corner House was onvergetelijk. Het Asterix / Obelix / onoverwinnelijkheids - gevoel was geboren en is in de volgende 40 jaren niet meer verdwenen.

De kiem was gelegd.

Blèftie ?

Door: Chiel van de Linden

Als jong menneke droomde ik ervan, om hem één keer omhoog te houden.
De cup met de grote oren.
Op de lagere school kwam ik snel tot inzicht. Ik leerde rekenen.
Ik was net niet goed genoeg voor het schoolvoetbalteam, er waren méér dan 11 jongens in de 6e klas beter dan ik. De hoofdfrater nam mij troostend op zijn schoot bij dit nieuws.
Dat was bij één school. In Nederland waren er 2000 scholen zoals de onze. De kans dat ik bij de absolute nationale top-11 zou behoren op mijn piekleeftijd (20 jaar) was reëel, als tenminste álle spelers van álle andere scholen in Nederland minder goed voetbalden dan mijn 11 klasgenoten plus mijzelf. En minstens één klasgenoot zich zwaar blesseerde.
Moet kunnen.
Dacht ik.
Mijn piek zou liggen in 1974, het jaar waarvan ik al in 1960 voorvoelde dat Nederland een WK-finale ging verliezen.
Daar wou ik niet bij zijn. Ik besloot minder te trainen en mijn droom voor me te houden.

Na 20 jaar emigratie naar Groningen, waar de velden 8 maanden per jaar stijf bevroren zijn, keerde ik in 1992 terug in Gestel. Ik had inmiddels dubbel gelijk gekregen.
'74 was verloren, '78 ook. Maar goed dat ik in de trainingen mijn snor had gedrukt.
Ik hoefde in '74 niet mee. In '78 had ik samen met Johan tijdig de KNVB verwittigd dat ik principieel weigerde de finale te spelen voor de junta in Argentinië; dat maakte de keuze makkelijker voor de bond.

Ik had nóg een droom. Een grasveld, vier jassen, een paar man, en een bal. Partijtje zetten. Lekker ballen onder mekaar.
Competitie was niets meer voor mij. Ik had in het Noorden, tijdens een onderlinge partij tussen twee teams van de FC Roswinkel/Juliana Combinatie -het ene team heette Los Zand, het andere Drijfzand- mijn knie 180 graden gedraaid. Dat was het einde.

Dagelijks wandelde ik nu achter Halder en Haanwijk met de hond. Vaak zag ik op zondagochtend vroeg een man druk met pionnen op een veld in de weer.

Midden jaren '90: ik spreek een keer over mijn droom (de 2e dan wel) met Pierre Immens. Over dat 'partijtje zetten' in het park. Blijkt Pierre dat al jaren te doen.
Bij mij om de hoek nog wel, en die 'man' blijkt Henk van Grinsven te heten, de pionnen en het veld van de Pleinse Boys.
Ik mocht een keer meedoen. Proberen. Zweeten!
Da's geen blijvertje fluisterden een paar boys achter mijn rug.
Het zou niet de laatste keer zijn dat de mannen de plank vet mis sloegen.

Na de eerste keer trainen kocht ik veldschoenen.
Harde zool, harde noppen. In geen 20 jaar aan mijn voeten gehad.
De tweede training begon rustig. Ineens riep trainer Henk: "Venstraat !!".
Geen idee waar ie het over had. Alle boys renden plotsklaps de houten keet in, deden snel iets geheimzinnigs en stonden in een mum van tijd bronstig te snuiven en te trappelen op het kruispunt. Ik ging er maar tussen staan.
Henk telde af. Bij het commando 'start' verdwenen de boys in een wolk fijn zand. Een paar wijze senioren wachtten even, en gingen rustig op pad. Later begreep ik dat dit op de club 'aan de achterste mem hangen' werd genoemd.
Ik volgde de wolk. Geen idee waar dit heen leidde.
Na 5 kilometer ging het linksaf het asfalt op. Ik, ongetraind, overgewichtig, met mijn net nieuwe

stugge zolen met keiharde noppen. Op het asfalt. Nog eens 10 kilometer later had ik kuiten als beton, en kon ik slechts strompelen. Die week heb ik niet kunnen lopen.

Da's geen blijvertje fluisterden een paar boys toen ik weghinkte.

Een nieuw systeem werd ingevoerd. Internet deed zijn intrede in de club. En Marcel -ons lopende hoofdredenwonder- bedacht een Grootste Boer Competitie.

Allemaal punten, tabellen, regels, overzichten. Elke week een update. De GBC was geboren. Aan het eind van elk seizoen hard zwoegen werd één boy gekroond tot Grootste Boer.

Inmiddels was ik naast Peter een stand-by trainer. Hard, streng, doch rechtvaardig.

Da's toch geen blijvertje? zag ik een paar man hopen, na één van de vele zware oefeningen. Voordeel van trainer zijn is, dat je zelf de GBC-teams kunt samenstellen.

En toen gebeurde het. Na een seizoen, waarin ik opvallend vaak door de trainer toevallig in het sterkste team werd opgesteld, was de eer aan mij. In de kruiwagen een grote ereronde over d'n Houw. En dan die magie: de felicitaties, het ovationele juichen, en de beker die mij werd uitgereikt: een zilveren juweel, met jawel..... twee grote oren !

Ineens besepte ik het voluit: mijn grote droom uit 1960 was waargemaakt !

Ik hief de bokaal fier ten hemel. In extase. Elke Kerst vertel ik het aan mijn kleinkinderen en achterkleinkinderen:

“verlies nooit je droom uit het oog, want eens, ja eens op een dag, hou je hem omhoog”.

Ze hangen aan mijn lippen en kijken vol bewondering naar de foto van opa met de cup.

De enorme beker werd per vrachtwagen bij ons thuis bezorgd.

We waren klein behuisd op Herlaer. De beker kwam pontificaal in de gang.

Da's geen blijvertje hoorde ik mijn vrouw denken. Zij kreeg wél gelijk.

Na een jaar geen bezoek te kunnen ontvangen, werd de beker opgehaald. Wij konden eindelijk weer naar buiten.

De klimaatverandering leidde tot dalende temperaturen in Gestel. In 2006 werd het ons te koud onder de voeten. We zakten af naar het warme Limburg. Een uur rijden van de Plein. Die blèft nie, hoorde ik de meeste boys zeggen. We schrijven inmiddels 2010.....

4 jaar limburg
en nog immer d'n Houw trouw.

toekomst?

een aparte droom die jaarlijks terugkeert: het is 2070. Ik ben al die jaren actief speler, trainer, bestuurder en lid geweest.

De club viert haar honderdjarig bestaan. Ik ben 116, en ruim 70 jaar lid.

Kort na het eeuwfeest geef ik mijn pijp aan Maarten. De Grote Scheidsrechter Daarboven heeft voor het laatst gefloten. Einde wedstrijd. Ik rust in mijn doelpalenhouten kist.

Ik hoor mijn stokoude mede-boys langsschuifelen. Ze kijken goed naar me, en zien dat het écht over is met me.

Genoegzaam draaien hun hoogbejaarde koppies zich stroef naar elkaar toe, krakende werveltjes, maar de twinkels in hun ogen spreken boekdelen.

Ik hoor ze met een klein, haast onzichtbaar, maar duidelijk voldaan grijnsje lispelen: “zinnik 't nie?? die chiel, dà's gin blijvertje”.

Het verhaal cq beleving bij de Pleinse Boys,

door Pierre Immens

Uiteraard wist ik van het bestaan van de PB, ik heb Immers in het verleden (in de zomeravondcompetitie) vaak genoeg met DE Meute en De Victoria Boys tegen de PB gevoetbald.

Vele jaren later, ik was inmiddels gestopt met actief voetbal bij RKVV Gestel, hoorde ik dat de PB nog steeds actief was als 'trimclub'

Tijdens het 25 jarig jubileum van de PB in 1995 heb ik met De Meute een muzikale serenade gebracht in den Houw, de omgeving en de ambiance voelde meteen goed.

We hebben toen met het Meute team nog een ouderwets potje zomeravond voetbal gespeeld tegen de PB, nu weet ik het niet zeker, maar ik denk dat we toen gewonnen hadden.

In ieder geval weet ik wel zeker dat ik toen, tegen de niet te passeren doelman Wim Groenendaal, een 'prachtig' doelpunt heb gemaakt. Kortom het voelde zo goed dat ik me toen samen met Willie van Hout en toontje Broeren op heb gegeven als lid van de PB, na de gebruikelijke rituelen (er waren toen nog echte ontgroeningen) zijn we toen ingestemd. Daarna heb ik vrijwel elke zondag 15 jaar lang met veel plezier de trainingen bijgewoond, totdat ik in de spreekwoordelijke 'lappenmand' terecht ben gekomen.

Daardoor heb ik helaas de laatste maanden de trainingen moeten missen, maar ik werk momenteel aan m'n herstel, hopelijk komt het nog goed.

Mijn beleving bij de PB wil ik met de volgende steekwoorden uitdrukken: Al 15 jaar

- Heel gezellig
- Aardige mensen
- Goede trainers
- Goed bestuur
- Goed voor je conditie, cq gezondheid
- Mooie omgeving
- Functioneel clubhuis
- Accommodatiebeheerders (grasmaaien, mollenvangen, sleutelbeheer)
- Slap ouwehoeren
- Biertje
- Leuke feestjes, ook leuk voor de partners
- No nonsens clubje
- Soms Fanatiek
- Maar altijd Fair
- Een club om trots op te zijn.

Dit was mijn bijdrage met betrekking tot "de ultieme PB beleving.

Langlaufen.

Door Wim Pijnenburg.

Langlaufen ligt in het verlengde van voetballen dus dat kan niet moeilijk zijn.

Diverse malen werd een trip georganiseerd maar bij gebrek aan sneeuw helaas afgelast. In februari 1986 klonk het "ut giet oan" en ging de PB met partners en vrienden naar Baraq de Friture in de Ardennen. In de bus zat ook het Helmonds gemengd koor die op de heenreis nog niet in de stemming waren. De terugreis verliep anders.

Een van de PB-ers werkte destijds bij een groot zuivelbedrijf in het zuiden van het land waar ook roomlikeur geproduceerd werd. Speciaal voor de gelegenheid had hij een 10 ltr containertje meegenomen om de lange koude retourreis te bekorten. Het containertje ging van hand tot hand en ook de leden van het Helmonds gemengd koor smeerden de stembanden naar hartenlust. Gevolg was dat ze het gehele repertoire ten gehore hebben gebracht en ook diverse PB-ers en partners hebben uit volle borst / borsten meegezongen. Voor velen was het een openbaring dat deze ruwe bolsters konden zingen als geknipte koorknaapjes.

Herinneringen aan de Pleinse Boys,

Door: Gerry de Keijzer

Veertig jaar Pleinse Boys, wat een tijd! Ik weet nog dat ze opgericht werden, want Wim Pijnenburg, die ik toen al ongeveer een jaar kende van de Ruwenberg, was meteen van het begin af aan lid van de PB.

Later ben ik zelf ook een paar jaar lid geweest van de PB, maar al voor ik lid werd, waren er de busreisjes naar Duitsland waar ik als niet-lid toch aan mocht deelnemen. Aan die reisjes denk ik met bijzonder veel plezier aan terug. Niet dat er nou nog erg veel van weet, maar dat kwam misschien omdat we al vroeg stevig aan het bier gingen daar. Ik heb in Duitsland nog wel eens meegevoetbald, maar ook daar weet ik geen details meer van, dus het ligt toch gewoon aan mijn geheugen (of beter gezegd, mijn gebrek aan geheugen) dat ik er niet veel meer van af weet, want van bier voor de wedstrijd was geen sprake, denk ik. Alhoewel...

Die bustochten naar Duitsland ondernamen de PB op initiatief van Paul Kok. Dan komen we meteen toe aan het stamcafé van de PB in die beginjaren van Paul en An Kok aan de Pettelaar. Paul kwam uit Duitsland en ik neem aan dat Paul de contacten heeft gelegd in Duitsland. Bij Paul Kok hebben we ook nog wel eens een carnavalsavond van de PB gehad. Aan het eind van een van die feesten wilde Theo van den Heuvel nog wel een ritje maken in zijn auto, maar toen het meisje zich na een dronkenmansrit (zonder dat de auto gestart was) weer aankleedde, dacht Theo: "waar is mijn jasje gebleven? Ik had er toch een aan toen ik naar binnen ging?" Nooit meer gevonden dat jasje, maar gelukkig ook zonder gevolgen gebleven. Ook de lanlauftripjes naar de Belgische Ardennen waren bijzonder gezellig. Het langlaufen werd nog weleens verwisseld met langsaufen, maar dat kon de pret niet drukken. Met name op de terugreis zorgde Gerard van der Heijden voor de catering. Gewoon stoppen chauffeur voor een plaspauze en Gerard kwam terug met een blad vol bier.

Voordat ik bij de PB was, voetbalde ik bij het Cornerhouse. Wij voetbalden toen ook wel tegen de PB en die wedstrijden waren voor mij wel speciaal. Bij de PB voetbalden mijn vrienden en daar wilde ik dus wel van winnen. Ik

geloof alleen niet dat me dat ooit gelukt is. Op papier hadden we bij het Cornerhouse misschien wel betere voetballers, maar die van de Plein hadden meer inzet en waren gemiddeld genomen ook wat harder en dat zorgde er voor dat de PB meestal wonnen. Ik speelde op het middenveld (ik was geen geweldige voetballer en daar kon ik het minste gevaar voor eigen doel aanrichten) en dan kwam ik daar Henk Raijmakers tegen. Henk was wel een goede

voetballer en hij was niet flauw. Ik ben wel eens behoorlijk door de lucht gevlogen door toedoen van Henk. Maar no hard feelings al ging ie er wel behoorlijk hard tegen in. (op het voetbalveld)

Tijdens een van de kaartavonden die de PB destijds regelmatig hielden, stonden we eens te pissen en toen zei Wim Groen: "Vroeger kon ik met die van mij een ruitje kapotslaan, maar nou kan ik er de ramen mee zemen."

Leuk hé, dat die dingen je gewoon bij blijven. Dat geldt ook voor al die gezellige mensen die lid zijn of waren van de PB. Zonder andere tekort te willen doen, denk ik dan met name aan Wim Groen, Bertje Kuijpers, Jan Pol, Henk Raijmakers en Harrie van Heist. Wanneer die er bij waren, werd er altijd gelachen.

Gezellige club die Pleinse Boys, houden zo de komende jaren.

PB interland, de uit-wedstrijd

Door Wim Pijnenburg.

Zoals bekend was het thuisadres van de PB het cafe van An en Paul Kok.

Paul was naast kastelein ook smid en kwam oorspronkelijk uit Duitsland. Daarom was het erg voor de hand liggend dat er een interland georganiseerd zou worden. Om de zaak te verkennen zijn Jo van de Spank, Paul Kok en Wim Pijnenburg eerst het plaatsje Hommersum / Hattum wezen bezoeken. Na vele consumpties werd er een datum afgesproken en omdat het al laat was wilde Jo wel weer naar huis. Hij was ook de chauffeur! En we gingen met zijn mooie witte BMW huiswaarts. Voorbij Siebengewald wist Paul een weg binnendoor. Door de mist en wegomleggingen ging het toch verkeerd en bleven we rondjes rijden. Dit werd een van de andere passagiers iets te veel. Helaas had de BMW maar 2 deuren. 3 maanden later heeft Jo van de Spank zijn BMW verkocht. De zure lucht was er nier meer uit te krijgen.

De eerste "uit"-Interland van de PB. 1976

Er werd een bus geregeld en met vele supporters werd op een zaterdag de reis oostwaarts ingezet. Op de militaire trainingsvelden, in de omgeving van Hommersum/Hattum, volgde een sportieve ontmoeting. Uitslag: onbekend.

In het lokale cafe werd de derde helft gehouden. Het cafe baadde in gezellig wit TL licht en een oude granaatscherf in de eiken houten toog herinnerde nog aan een eerdere onenigheid tussen Duitsland en Nederland.

Omdat de terugreis zeer voorspoedig verliep werd besloten een korte tussenstop in te lassen bij de Vrije Teugel. Of de duvel er mee speelde, maar weer werd het mistig tijdens de terugreis. De buschauffeur kon nog net de Vrije Teugel vinden maar parkeren was moeilijk met de vele, her en der, geparkeerde auto's. Op een smal stuk weg werd de doorgang versperd door een groene 2CV. De bestuurder was niet erg slim en ook niet bereid om plaats te maken.

Wat nu?

10 PB-ers zijn uitgestapt en hebben de auto opgetild en dwars over een sloot geparkeerd. Toen snel naar binnen. Zo nu eerst een biertje. (ps. Ik geloof dat men destijds Bavaria schonk bij de Vrije Teugel)

Pleinse boys al 40 jaar.

door Cor Pijnenburg

Het lijkt nog lang geen 40 jaar geleden dat we met de Pleinse Boys begonnen. De oprichtingsvergadering vond plaats bij Wim Groenendaal en had meteen al een belangrijk sportief en gezellig karakter. Eerst werd er over de naam gediscussieerd maar via "Eureka" en andere exoten kwamen we na een aantal biertjes toch op "Pleinse Boys" uit. Doe maar gewoon.....

Over onze heldendaden van de beginjaren zullen anderen ongetwijfeld schrijven. Met als hoogtepunten het kampioenschap van de zomeravond en ook een echte interland. Naast het feit dat de Pleinse Boys bekend stonden om hun, laat ik het vriendelijk zeggen, onverzettelijkheid, werd er in het algemeen met respect over de club van "boeren" gesproken. Niet in de laatste plaats omdat je ze op het veld weer tegen zou komen en dan kun je wellicht beter bevriend zijn als je als aanvaller overhoopt op een Kaptjens, van Breugel, Kuiper of Raaymakers zou stuiten. Die wisten van geen wijken. Liever onder de grond dan een tegenstander doorlaten was het motto van de verdediging. Ook het middenveld ging er vaak stevig tegenaan. Gerard (van de Heijden) heeft ongetwijfeld het record wat betreft de kortste wedstrijddeelname. Hij kwam het veld op omdat een tegenstander een van ons grof onderuit had gehaald en was belust op wraak. Voordat hij de middenstip bereikte kwam hij de dader tegen die er onmiddellijk aan moest geloven. De scheids vond het niet kunnen en de wedstrijd zat er voor Gerard binnen een seconde of 10 weer op.

De Pleinse boys hadden dank zij de gulle geste van Wim Groenendaal vanaf het eerste begin een eigen veld. Wie kon dat toen of kan dat zelfs nu nog zeggen ?

Vaak werd er maar 1 keer per week gebruik van gemaakt want we speelden ook wel uit. Dan was het een goede traditie om na afloop even bij cafe Paul Cox binnen te stappen voor een evaluatie van de wedstrijd en een verslag aan de kastelein. Deze was zelf ook niet vies van een borreltje en als An, zijn vrouw, er niet was werd er behoorlijk stevig geconsumeerd. Waarbij Paul vaak niet precies meer wist wat er afgerekend moest worden. Administratie was niet zijn sterke kant. Kortom een flexibele kastelein die tevens een belangrijke (en ook wel eens enige) supporter was. We begonnen vaak rond een uur of 10 met voetballen en rond 12 uur was de zondagwedstrijd in de buurt of thuis wel afgelopen.

Soms echter liep het een beetje uit de hand en werd het naborrelen gerekt tot een uur of vijf in de middag. Een enkele keer werd het voor sommigen, na een overwinning, wel eens 8 uur 's-avonds. Dan konden de betreffende helden wel eens stevig aangeschoten thuis komen. Rijden en drinken mocht toen volgens mij nog.

Op een zondag die volgde op zo'n uit de hand gelopen evaluatie bij Paul Cox stond Tinus, ik zal hem om privacy redenen zo noemen, want hij heet eigenlijk Tiny, zonder voetbalkleding aan de kant van het veld. Dit verbaasde ons enorm omdat hij een van de meest fanatieke leden was die het wekelijkse evenement hoog in het vaandel had staan. Bij navraag bleek dat zijn vrouw uit frustratie zijn voetbalschoenen met een groot mes doormidden had gesneden om zo een eind te maken aan zijn sportcarrière en de uitspattingen na de wedstrijd. Dat zou hem wel leren !

Helaas heeft het huwelijk niet stand gehouden. Tinus kocht nieuwe schoenen, voetbalde de sterren van de hemel en had geen evaluatie beperkingen meer op zondag.

PB –interland. De thuis-wedstrijd.

Zoals ook nu gebruikelijk werden er destijds "uit" en "thuis"wedstrijden gespeeld. Bij het vertrek uit Hommersum/Hattum werd nog uit de rijdende bus geroepen dat we het nog maar een keer overmoesten doen. In Nederland. Zo'n afspraak raakt meestal snel in de vergetelheid en wordt nooit meer nagekomen. Maar.....Duitsers zijn anders.

Het was op een zonnige zaterdagmorgen dat Paul Kok zijn blauwe Audi bij de familie Pijnenburg het erf op reed. Hij stapte op zijn manier snel uit en sprak de onvergetelijke woorden: "de Duitsers komen!" Vader en moeder Pijnenburg

schrokken zich rot. De laatste keer dat ze dit gehoord hadden was het de voorbode van een duidelijk mindere periode. Maar gelukkig, nadat Paul een beetje op adem was gekomen, kwamen er meer details en bleek dat onze interland tegenstander Hommersum/Hattum al onderweg was. Snel werden alle PB-ers geïnformeerd en An Kok ging extra brood halen. Er volgde wederom een leuke sportieve Nederland – Duitsland die in grote vriendschap eindigde. Uitslag: onbekend. In cafe Paul Kok en directe omgeving werd de vriendschap op allerlei manieren bezegeld.

Ajax kampioen.

Door Faas Sengers.

Meer dan twintig jaar geleden stopte ik met actief voetballen en vroeg Peter de Langen mij om bij de Pleinse Boys te komen. Toen ik deelnam aan de eerste training was het alsof ik al jaren lid was. Het is een cliché, maar ik belandde in een warm bad. Iedereen was even aardig, er werd lekker getraind en het was bijzonder gezellig. De trainingen werden afwisselend gegeven door Henk Raaijmakers en Henk van Grinsven. We deden oefeningen waarbij we elkaar na de training uit de knoop moesten halen. En de trainers deden elke oefening zelf voor! Destijds werd iedere training al afgesloten met een partijtje voetbal. Na de training had iedereen zijn eigen plekje in de "kleedkamer", werd er bier gedronken en werden er moppen verteld waarom uitbundig gelachen werd. Vooral Bert Kuijpers en Gerard van Grinsven hadden dan prachtige verhalen. In 1995 beloofde ik een krat bier als Ajax kampioen zou worden en blufte ik: "en als ze de championsleague winnen, trakteer ik ook nog op eten". Wim Groenendaal heeft me later gematst door een half varken voor een barbecue beschikbaar te stellen.

Ook werd er elk jaar een clubfeest gegeven met een thema. Het "zwembadfeest" met het gebitje van Wim Heessels, het Indianenoptreden

met de scalp van Gerard van Grinsven enopperhoofd Toon van den Boogaard en De Zangeres zonder Naam met haar twee minnaars zijn hoogtepunten geweest om nooit te vergeten. Helaas stopten er een aantal leden vanwege hun leeftijd en ontvielen ons enkele leden. Er brak een periode aan waarin we 's-winters ooit met slechts zes boys aan het trainen waren.

Gelukkig kwam daar verandering in, er kwamen wat nieuwe leden bij en op een gegeven moment bracht Arjan van der Sluis een paar jongens mee die jeugdleader bij S.C.I. waren. Ze waren allemaal wat jonger, fanatieker en fitter en hadden over het algemeen geen agrarische achtergrond, maar de club begon weer te floren.

Vandaag de dag hebben we een prachtige vereniging met een groot aantal leden en zijn we van een club met een boerenachtergrond getransformeerd naar een elite-vereniging. Voorop blijft staan dat we met een leuke groep sporters elke zondag kunnen trainen op het prachtigste veld van Nederland. Ik hoop dat ik hier nog jarenlang aan mag deelnemen.

De wekelijkse afweging

Overpijnzigen van een Pleinse Boy...

Door Martin Bolscher

Morgen is het zondag
Ga ik dan voetballen?

Maar vanavond wordt het vast weer laat
En dat was het de hele week al...

Moet er eigenlijk niet aan denken; wordt nu al
moe bij de gedachte...
Maar het is altijd wel lekker; zeker achteraf.

Wie traint er morgen?
Is het Peter? Of toch Arno?

Ik heb eigenlijk nog spierpijn van het lopen op
donderdag... En ik heb dus eigenlijk al gesport.
Maar ja, niet gaan is eigenlijk wel slap

(stilte)

En wat zou het weer doen morgen??
Tja, dat maakt voor de Boys eigenlijk ook geen
fluit uit; die mannen gaan gewoon ALTIJD!!!!

Maar je hóeft natuurlijk niet te gaan! Dat is nou
het mooie van de Pleinse Boys; je kunt gaan als
het uitkomt... en anders ga je niet...

Voor de kinderen eigenlijk ook niet zo leuk als
ik er morgenochtend wéér niet ben. Ik heb ze
eigenlijk de hele week al niet gezien. Maar eer-
lijk is eerlijk. Die zijn er om 11 uur ook al weer
tussenuit gepiept. Of zouden ze helemaal niet
zo'n behoefte hebben om hun pa te zien....

Je wordt ouder papa... geef het maar toe... je
wilt er alles aan doen maar je weet niet hoe. Je
wordt ouder papa....

Pfffffttttt....., steun, slik

Nee toegeven nooit...

Wéér niet gaan is eigenlijk geen optie. Als ik
ooit 'de 'Grote Boer' nog eens mee naar huis wil
nemen...

Piep! SMS van Bas. Die gaat toch. Dan ga ik
natuurlijk ook. Kan toch niet achter blijven?!

Dus toch naar de Houw morgen?!

Tuurlijk man. Schei nou is uit met dat gepiep.
Want als je de midlife crisis enigszins onge-
schonden door wilt komen is er geen betere
remedie dan...

De Pleinse Boys!!!

De (kaart) Avonden.

Door Wim Pijnenburg.

Kaarten, rikken en jokeren, in toernooi verband was een populaire bezigheid in de jaren zestig / zeventig. Ook de Pleinse Boys organiseerde rik toernooien gedurende de winterperiode.

Plaats van handeling: Café Paul Kok.

Kasteleinsvrouw An was altijd zeer gastvrij en huurde personeel in om alles klaar te zetten en zorg te dragen voor de bediening. Keurig geregeld. Met een gemiddelde opkomst van 65 deelnemers was het organiseren van rik toernooien een lucratieve bezigheid voor de PB.

Wat geschiedde?

An ging eenmaal per jaar naar haar zus in het verre Oost-Brabant en had helaas vergeten om:

- personeel in te huren en
- echtgenoot Paul goed te instrueren vooral als over te laten aan hun deskundige helpers.

Paul was jager en keek altijd uit naar de dagen dat hij alleen thuis was en zelf kon bepalen wat hij zou gaan doen. Dit keer had hij zijn jager vrienden uitgenodigd om met geweer en hond deel te nemen aan een jacht op en rondom de Plein. De jacht-middag was geslaagd en zeer succesvol geweest. Menig beestje was aan loodvergiftiging gestorven en het beloofde voor de jagers en hun trouwe viervoeters een gezellige avond te worden.

Plaats van handeling: Café Paul Kok.

De 4 jagers hadden zich om 4 uur geposteerd rondom de kaarttafel. Ieder jager had zijn eigen fles Jonge, Jaegermeister, Cognac en Citroen-Jenever onder handbereik en de honden zaten

naast hun baasje en kregen na ieder kaartpotje een bierworstje uit blik. Weer eens wat anders dan Hazenpeper of Reeënrug.

Tegen half acht hadden de jagers hun eigen fles bijna achter de kiezen en ook de 4 honden keken voldaan uit hun trouwe oogjes. Paul Kok wilde net voorstellen om de jachtdag officieel af te sluiten want anders bestond het risico dat zijn collega jagers hun huisadres niet meer uit het hoofd wisten.

Op dat moment zwaaide de deur open en kwam het organisatie comité van de PB binnen. Binnen 20 minuten zou het etablissement vol moeten zitten met trouwe kaartlustigen!!

Paniek? Nee!

De jagers werden vriendelijk naar buiten begeleid, Paul Kok en zijn hond naar bed gebracht en de hele kroeg ingericht voor de serieuze kaartliefhebbers. De vaste "helpers" werden opgeroepen en alles verliep zoals altijd.

An Kok hoorde later dat het "kaarten" was geweest en schaamde zich dat ze vergeten was om het allemaal vooraf goed te regelen. Wel was ze blij te horen dat Paul alles goed opvangen had en dat het goed verlopen was. Je zag haar denken: "ik kan eigenlijk best meer aan Paul overlaten".

Hoe kwam Piet bij de Pleinse Boys terecht?

Door: Piet van Dijk.

In 2003 begon voor ons een groot avontuur: samen met Marylène naar Halder verhuizen. We werden ervoor gewaarschuwd maar het tegendeel bleek, we werden warm welkom geheten en in de buurtvereniging opgenomen. Daar op zaterdagavond bij ons eerste buurtzomerfeest ontmoetten we Jo en Chiel, en na de nodige pilsjes haalde Jo mij over om eens te komen proberen de Halderse (oorspronkelijk Bossche) inbreng in de Pleinse boys te vergroten. Dus de volgende morgen de stoute voetbalschoenen aangetrokken en op naar den Houw.

Ik was er meteen aan verslingerd en

onderneem de zondagse fietstocht langs Nieuw-Herlaar en Haanwijk naar het noorden nu zo vaak het maar kan, om te genieten van training en partijtje en niet te vergeten de gezellige afterparty in het clublokaal.

aan het bestuur van de jubilerende VV Pleinse Boys
te Sint Michielsgestel

Zeist, 21 augustus 2010

Geacht bestuur,

allereerst willen wij u onze hartelijke en welgemeende felicitaties overbrengen met uw 40-jarig jubileum.

Wij hopen dat uw vereniging nog vele jaren in goede gezondheid mag voortbloeien.

Zoals u recentelijk heeft kunnen vernemen in de media hebben wij als voetbalbond alle clubs in ons land grondig doorgelicht, teneinde te komen tot een categorisering. Het doet ons genoegen u te kunnen mededelen, dat uw vereniging **als enige club in de hele provincie Noord Brabant** ben ingedeeld in categorie 3.

De categorisering van clubs is al jaren onderdeel van het licentiesysteem van de KNVB. De financiële situatie van de club wordt door middel van een puntensysteem beoordeeld. Hoe meer punten een club scoort, hoe beter. Clubs worden op basis van het gescoorde puntenaantal ingedeeld in drie categorieën.

De clubs uit categorie 1 moeten vervolgens vaker rapporteren en krijgen een plan van aanpak opgelegd. Veelal betekent het dat ze moeten saneren. Hoe dat precies gebeurt, bepaalt de club in hoofdzaak zelf.

Binnen de maximale termijn van drie jaar dient een club vervolgens weer minimaal in categorie 2 te kunnen worden ingedeeld. Gedurende dit traject, wordt de club strikt aan de gemaakte afspraken in het plan van aanpak gehouden.

Het doel van het systeem is een eerlijk en ongestoord competitieverloop te bevorderen. Licentie-eisen zien niet alleen toe op financiën, maar ook op zaken als accommodatie en veiligheid.

Tot categorie 1 ('slecht') behoren de volgende clubs: AGOVV, Almere City FC, Cambuur Leeuwarden, Excelsior, Feyenoord, Fortuna Sittard, MVV, N.E.C, RBC Roosendaal, Roda JC, RKC Waalwijk, BV Veendam, Willem II.

Tot categorie 2 ('zorgelijk') behoren de volgende clubs: ADO Den Haag, AFC Ajax, AZ, FC Den Bosch, FC Dordrecht, FC Eindhoven, FC Emmen, De Graafschap, FC Groningen, Helmond Sport, Heracles Almelo, NAC Breda, PSV, Sparta Rotterdam, FC Twente*, FC Utrecht, bv Vitesse, VVV–Venlo, FC Zwolle.

Tot categorie 3 ('gezond') behoren de volgende clubs: Go Ahead Eagles, sc Heerenveen, Telstar, FC Volendam en de **vv Pleinse Boys**.

Gaarne lichten wij ons besluit kort toe.

- vanaf de oprichtingsdatum blinkt uw boekhouding uit in overzichtelijkheid en controleerbaarheid, waarvoor hulde
- enige jaren geleden werd uw vereniging gedwongen te saneren. De asbestdeeltjes na de allesvernietigende brand in uw clubhuis moesten worden verwijderd uit een groot gebied. U heeft voorbeeldig laten zien hoe snel en effectief uw vereniging kan saneren.
- enige jaren geleden -bij een eerdere kascontrole- werd door ons geconstateerd dat één van uw leden nog immer 100 gulden als contributie betaalde, terwijl deze munteenheid al jaren niet meer geldig was. Temeer omdat het hier een ex-penningmeester betrof rees hier enige verdenking. In 2010 is door ons vastgesteld, dat deze situatie is rechtgezet, en dat ook deze ex-penningmeester als laatste nu ook in geldige euro's zijn lidmaatschap vereffent. Dit maakte de weg definitief vrij om categorie 2 te verlaten.
- wat ons als bond bijzonder aanspreekt is het gegeven, dat op de balans geen uitgaven zijn opgenomen voor scheidsrechterkosten. Nadere informatie leert ons dat u heeft besloten uw wedstrijden te spelen zonder fluitende leidsman. Uit evaluerende gesprekken blijkt dit systeem uiterst efficiënt te functioneren: de beide teams komen bij verschil van mening altijd tot overeenstemming. Dit gaat hoogstens gepaard met enig tijdelijk (max 1 week) gemok, dan wel het uitstoten van enkele emotionele kreten (zoals "Kwalitatief Uiterst Teleurstellende Boer", dan wel afkortingen dezès). Ons inziens wegen deze kosten niet op tegen de besparingen op de salariskosten van een referee. In deze tijd van discussie over invoering van elektronische meetapparatuur op de doellijnen, videobeelden als ondersteuning, 2 of zelfs 3 scheidsrechters en meer van dergelijke kostenverhogende maatregelen, zijn wij zeer enthousiast over uw systeem. Wij willen dan ook graag uw systeem als voorbeeld nemen, en dit stapsgewijs in Nederland invoeren, met als doel bij het WK van 2018 in Nederland en België dit wereldwijd ingevoerd te hebben. Wij nodigen graag uw trainers uit om alle Nederlandse clubs hierin op te leiden.
- indien u hiermee accoord kunt gaan, willen wij u natuurlijk van harte danken, en bij deze toezeggen, dat wij als tegenprestatie uw stadion zullen kandideren als locatie voor de finale.

Wij hopen dat u ten volle geniet van de gepaste festiviteiten, en komen graag een dezer weken met een FIFAdelegatie op werkbezoek tijdens een uwer wedstrijden, teneinde vervolgens met u op een geheime locatie in overleg te treden over de financiële voorwaarden waaronder uw vereniging hieraan medewerking wil verlenen.

P.S. Wij benadrukken dat deze brief geheel vertrouwelijk is, en er geheimhoudingsplicht op rust. Voortijdige ruchtbaarheid in de pers, c.q. publicatie van deze brief in een uwer festiviteitenboekjes, kunnen direct leiden tot afbreken van de contacten en zullen de kansen op een WKfinale op uw 'Plein' danig reduceren.

Hoogachtend

namens het bestuur der KNVB

M. van Praag

KNVB-VOORZITTER HEEFT GOED GEVOEL BIJ BINNENHALEN WK-FINALE IN GESTEL

12 augustus 2010

Michael van Praag, voorzitter van de KNVB, begeleidde de afgelopen dagen de FIFA-delegatie die moet beoordelen of Nederland in 2018 of 2022 samen met België het WK voetbal kan organiseren. Van Praag kijkt terug op een geslaagd bezoek. 'Ze hebben het signaal gegeven dat wij een goede Bid hebben. Ik heb de indruk dat wij met name in d'n Houw een goede beurt hebben gemaakt. Het concept van de Pleinse Boys sprak zeer tot de verbeelding, alsmede de verbeterde aanvoerroutes langs de A2.'

